

— Възможно ли е?!...

Тръгнаха къмъ Кремона.

На витрината портретъ.

— Той е!... Той!... Сжщия съ цигулка... И не е грозень... Сякашъ не е той... Какъ да не зная за идването му... Този Интеръ-клубъ ще ми изяде главата... Тамъ ще умра единъ день...

Следъ нѣколко дня вестниците съобщиха за пристигането на Квазимодо.

Появи се биографията му.

Подробно описана случката на първия му концертъ въ родния градецъ.

Пакости на другаритѣ, изчезване.

Настаняване въ София въ оркестра на една бирария при капелникъ-чехъ.

Заминаване съ него въ странство.

Дълги, дълги, тежки години упоритъ трудъ при знаменитъ професоръ — най-после обиколки въ Европа подъ име Квазимодо, безъ да знае нѣкой че е българинъ.

Реши да посети родния край.

Би желалъ да се срещне съ онѣзи съученици отъ гимназията... — за жалость не имъ помни имената...

Сандо се разтича изъ столицата.

Раздвижи цѣлата колония на съгражданитѣ и тържествуещъ се яви на Примковъ.

— Видѣхъ го!... Помни... пита за тебе... Самсона... Каза да те доведе... Ехъ... Иване... Иване!... Взахъ gratis и за двамата...